

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

4.nodaļa: Lūgšana.

268.

Ja jau zemes vielas tik dažādi iedarbojas uz cilvēku, tad cik dažādas gan uz viņiem būs augstāko enerģiju iedarbības! Cilvēks jau senesis saprata, ka, lai šos starus pareizi uztvertu, organisms jānoved harmoniskā stāvoklī. Gudrie priekš tā sūtīja svētu skaņu spēku. AUM vai skanējumā Om bija tāda šo skaņu raidīšanas sintēze. Lūgšana, gudra darbība dod brīnišķus panākumus gara stāvokļa dziedināšanā. Katrs pēc sava ieskata veicināja gara koncentrāciju: daži meklēja atrisinājumu mūzikā, daži dziedāšanā, cits dejās; bija pat rupji veidi kā novest sevi līdz apreibumam un afektam. Daudz novirzīšanos un maldu, bet pamatā cilvēks tiecās radīt īpaši pacilātu gara stāvokli, kas veicinātu augstāko enerģiju uzņemšanu.

269.

Kad iedziļināsities – ieraudzīsiet Mūsu ceļu. Mēs esam gatavi palīdzēt visur, kur likums atļauj. Mēs skumstam, kad redzam, ka neaizejot līdz glābšanas līnijai, bezprātīgie metas bezdibēnī. Cik domu tiek izšķiests, lai novestu līdz visvienkāršākām un labākām sekām. Bet bieži tumsa ietin bezprāšus, un viņi iedrīkstas uzbrukt Augstākajam. Tas ir tikpat kā okeāna vilnī iemest akmeni. Tiesa, tas radīs nedaudz šļakatu, bet vai gan tas ietekmēs vareno straumi? Tā mēdz būt ar visiem izlēcieniem pret augstākām enerģijām. Pats negantākais uzbrukums sašķīst pret neuzvaramā gara klinti. Tumšo spēku dižošanās tikai pierāda viņu bezprātu.

Varena Aum pieveiks pašu neprātīgāko nikno uzbrukumu.

270.

Sirdī jāatzīst, ka cilvēki nav atrauti no Augstākām Pasaulēm. Šāda stingra apzināšanās palīdzēs izprast vienu no vislielākiem brīnumiem – lai kādā stratosfērā paceltos, lai kādus lidojumus izgudrotu – visur trauksies augstākā doma. Tikai padomājiet, ka doma no Bezrobežības traucas pa visām Pasaulēm. Aum ir Svētdeva. Jau dziļā senatnē cilvēki Dievišķo Gudrību atzina kā visur esošu enerģiju. Vai tad doma no Bezrobežības nav liels brīnums?

271.

Kālab sacīt – Aum, ja var teikt – lūgšana? Būtībā tas ir viens un tas pats, tikai senatnīguma un saskaņas izsmalcinātības ziņā Aum vibrācijas būs spēcīgākas. Lai skanējums augstākā tuvumā ir apdomāts. Vārds ir vibrāciju, tādas saskaņas ir vajadzīgas izplatījuma harmonijai.

Ne par sevi lūdz pašreizējie cīnītāji.

272.

Nevienam nevajag smieties par lūgšanu. Pat ja tā būtu primitīva, tā tomēr būs garīguma pazīme. Cilvēkam neklājas pulgot sava brāļa labāko tiekšanos. Cilvēkam nav tiesības izsmiet, ja kāds nes sirds ziedu Augstākajam. Parasti zemiskie ļaudis

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

4.nodaļa: Lūgšana.

sevišķi uzbrūk citu lūgšanai. Viņiem Aum un citas lūgšanas būs vienīgi nepieļaujamu joku avots. Šāda zema apziņa kā rupjas gara tumsonības sekas, sastopama ļoti bieži.

273.

Ap ticējumiem ir izveidojušās raksturīgas iezīmes. Senatnē prasīja, lai priesteris pirms lūgšanas izdarītu apmazgāšanos un ietērtos tīrās drānās. Tagad ir iznācis otrādi – ir radušies grezni ārēji ietērpi, bet iekšējā tīrība aizmirsta. Salīdzināsim tādas pamata jēdziena involucijas un padomāsim par garīguma stāvokli. Ne mazāk aizmirsta ir arī lūgšanas nozīme tuvojoties Augstākajam. Sarakstīts daudz grāmatu, bet sirdis apklusušas. Tādēļ jāiegauvē, ka vajadzīga ne tērpa greznība, bet tīrība.

Lai ceļa tīrība ved uz sirds skaidrību. No netīras sirds lūgšana nepaceļas.

274.

Bieži sastapsit neizpratni, ko nozīmē skaņa? Cilvēki to iedomāties kā stipru skanēšanu, bet skanēšana var būt nedzirdama kā sirds spriegums. Ja sirds dzied, tā skan un pilda visu organismu ar īpašu enerģiju. Pati Aum lūgšana var būt arī sirdī, bet tā radīs tos pašus izstarojumus kā skaļais skanējums.

Jāpierod izteikties ar sirdi. Neviens savu pastāvīgu tiekšanos nevar labāki izteikt kā ar sirds lūgšanu.

275.

Pareizi esat novērojuši, ka dažiem mantraušiem trūkst jēgas, tiem ir tikai skanējumi. No tā redzams, cik liela nozīme vibrācijai. Tā paša iemesla dēļ daudz kas netika pierakstīts, bet nodots tālāk mutiski. Jo burti – bez noteikta skanējuma – nerada sekas. Turklāt arī pašai balss kādībai ir sevišķa nozīme. Krūšu balss var dot vairāk rezonanses nekā ārējā, seklā, vai deguna skaņa. Tādējādi ne tikai pati melodija, bet arī balss kādība būs nozīmīga. Uzskatu, ka balss kādību tagad pienācīgi nenovērtē. Ne spēks, ne izteiksme, bet iekšējais magnētisms – tas pats pamats vajadzīgs arī katrā dziedāšanā. Daudzas balsis ārējās nostādīšanas apstākļos pazaudē dabiskās īpašības.

276.

Lūgšana nebūs nedaiļa, kā tuvumā, tā arī no tāluma, tā nesīs to pašu vareno mantramu.

Iemīliet skanēšanas daiļumu. Cilvēka balss jau ir brīnums. Ir redzams, kā iedarbojas balss pat bez vārdiem. Ikviens ir klausījies korus no attāluma, -vārdi jau izdzisuši, bet skaņas burvība dzīvo.

Tā allaž jāatceras, cik daudz brīnumu slēpjas cilvēkā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

4.nodaļa: Lūgšana.

277.

Lūgšana ir sirdsdeva un sajūsma. Lūgšana, kas izlūdzas kaut ko sev, jau ir vēlīnāka parādība. Kā cilvēks var lūgt par sevi? It kā Augstākā Gudrība nezinātu, kas cilvēkam vajadzīgs!

Lūgšana ir vads uz Svētdevas straumi. Straume plūst pārpilnībā, tikai jāpievienojas tai. Jāatrod sirds samērīgums, cienīgs sastapties ar augstāko, slēptāko Dārgumu, tādēļ katrs savtīgs lūgums būs nesamērīgs. Tikai kad reliģijas kļuva par valsts ieroci, tās izvērtās par ikdienišķiem, apmaksātiem lūgumiem. Lūgšana un samaksa – nesavienojamas. Tālab tik daudz cilvēku novēršas no apmaksāta dievkalpojuma. Lūgšanas pacēluma prieks metāla skaņās izgaist.

278.

Jūs esat dzirdējuši putnu lūgšanu – mūsu mazie brāļi prot apsveikt gaismu. Tie atrod labāko sajūsmas izpausmi Gaismas varenības priekšā. Augi tiecas uz Gaismu, tikai cilvēki sapņo par vēderu, kad garam vajadzētu pildīties ar Visaugstākā varenumu. Tā notiek zaimošana, kas pielīdzināma pašnāvībai. Uzrakstītas labākās himnas, bet lasa tās bez sirds trīsām – kā sasitu trauku šķindu.

Ir laiks no jauna pievērsties sākotnēm, lai kaut zemāko brāļu piemērs spētu atgriezt atkal augstākos ceļos.

179.

Lūgšanu var salīdzināt ar magnētu. Lūgšanas spēks sasprindzina sirdi un pievelk no izplatījuma labākās domas; pat ja šādas zemes slāņu domas nebūs pati Svētdeva, tās tomēr būs labas domas. Bagātināšanās ar tādām domām dod jaunus spēkus, it kā tiekšanās ar draugiem. Šādi draugi ir augstu jānovērtē. Var ar tiem arī nesatīties, bet viņi ir tuvi. Pats izplatījums ir viņu pilns, ir vērts tiem aizsūtīt labu domu. Lūgšanai piemīt magneta īpašība.

280.

Katrs cilvēks pat savā ikdienas dzīvē parāda savas dabas īpatnības. Nedaudzus sevišķi saista kalnu virsotņu zilgme, - viņi tur izpauž gara labāko apliecinājumu; citiem vajadzīgs zaļums, un to nosauc par cerības krāsu; trešais dzīvo pilsētu saspīestībā un jūtas tur teicami. Dažādas būs arī tādu ļaužu lūgšanas. Maz viņi sapratīs cits citu. Tāpēc jāizkopj apziņa, lai tā kļūtu iecietīga un varētu pieskarties esības dažādām šķautnēm.

281.

Pastāv uzskats, ka lūgšana ir kaut kas atšķirīgs no ikdienas dzīves: patiesībā tā ir dzīves pamats. Bez saites ar Augstāko Pasauli nav iedomājama cilvēce, - tā būs ļaunāka par zvēriem! Tā saiti ar Augstāko Pasauli var uzskatīt par Esības pamatu. Nav

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

4.nodaļa: Lūgšana.

svarīgi, kādā valodā notiks piesaukšana. Domai nav savas valodas, bet toties tā caurstrāvo visu.

282.

Vieni nododas tikai lūgšanai, otri prot lūgšanu savienot ar darbu. Nesvērsim, kas vērtīgāks, ja tikai lūgšana un saite ar Augstāko Pasauli pastāv un pārveido dzīvi. Nebrīnieties, ja darbonis, kas veicis darbu, piesaucot Augstāko Palīdzību, uzrādīs labākas kādības darbu. Nebrīnieties, ja pati īsākā lūgšana sasniegs mērķi labāk.

Tā piesaistīsīmies Augstākai Pasaulei ne pēc pavēles, bet ar sirds tiekšanos. Zemes dzīvi var pārveidot, vienīgi saistoties ar Augstāko Pasauli, citādi ciešanas nevis mazināsies, bet gluži otrādi – tās novedīs līdz bojā ejai. Ar visām saknēm jāizravē gara tumsonība, bet īstā apgaismība nāks no Augšienes.

283.

Samērīgi ar Augstākās Pasaules izziņas pakāpi, iestāsies apziņas miers. Nav lielāka prieka un skaistuma par Augstākās Pasaules esamības apliecinājumu. Lūgšana ir izveidojusies, atzīstot neapšaubāmo dzīvo saiti ar Augstāko Pasauli. Pati šādu sakaru apjēgšana vien jau dara cilvēku spēcīgu un spriegu.

Paudiet cieņu pret visu, kas nes Augstākās Pasaules iezīmes.

284.

Skanēšanu var saprast pareizi, bet tomēr tā neradīs sekas. Tādēļ nepiemirsīsim sirds enerģiju, kurai jāpavada skanēšana. Būtu necienīgi, ja skaņai vien piekristu izšķirošā nozīme. Daudz dziedātāju tad sasniegtu rezultātus. Tukša skaņa – kā šķindošs varš. Esat dzirdējušu par to, ka no vibrācijas plīsuši trauki. Bet arī tādai vibrācijai jābūt domas pavādītai. Pat svešas domas vilnis var pastiprināt sekas. Tādēļ doma tik vērtīga kā virzītāja.

Nav jābrīnās, ka runājot par lūgšanu, jāatsauc atmiņā vibrāciju priekšnosacījumi. Šāda, visu to norišu īpašību pētīšana, kurām ir saskare ar Augstāko Pasauli, būs īstenais ceļš. Novērojumos nebūs piemirsta sirds, bet visām pārējām īpatnībām vajadzēs pakļauties sirdij.

285.

Vienotība un uzvara – labākais mantrams. Pret šādu klinti sabrūk tumšo spēks. Tāpat jāiegaumē veltīgi neapgrūtināt Skolotāju. Lai mīlestība un atdevība arī piemājo sirdī.

286.

Visdažādākie rituāli, kas pavada lūgšanas, ir veltīgi mēģinājumi pastiprināt lūgšanas nozīmi. Gadu simteņiem ilgi cilvēce asināja spējas, lai apstiprinātu Augstākās Pasaules nozīmi. Bet tagad cilvēce no jauna attālinās no pamata likumu pieņemšanas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

4.nodaļa: Lūgšana.

Rituālu vietā zinātne tuvina pareizo ceļu, bet dzīves kņadā zinātnes saucieni paliek vientuļi stāvošas parādības.

Tādēļ no jauna jāpārlicina par Augstākās Pasaules esamību. Kauns cilvēcei, ka tā atrāvusies no izziņas krasta!

287.

Cilvēki zina, ka katrs redz priekšmetus savā apgaismojumā. Jau pastāv izskaidrojumi par acu dažādo uzbūvi, bet pavisam nepiešķir nozīmi tam, ka cilvēki redz caur savu auru. Katram apkārt ir sava krāsa, un viņš redz caur to. Pasakiet ārstiem šādu patiesību, un viņi smiesies, jo izstarojumu krāsa ir neredzama un acu slimību mācību grāmatās nav minēta. Bet pat aklums var iestāties no satricinājuma. Tāpat arī kurlums un pārējās sajūtas atkarīgas no sirds. Pati izstarošana atkarīga no sirds stāvokļa. Tātad viss, kas izriet no sirds kā lūgšana, ir ļoti daudzkrāsains. Izsargāsimies no spilgti sarkanās un melnās lūgšanas.